

Sygn. akt: I C 94/23 upr

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Szubstarski

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2023 r. w Kętrzynie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej budynku nr (...) w K.

przeciwko E. Ś.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. nie obciążać pozwanej kosztami procesu na rzecz powodowej Wspólnoty.

UZASADNIENIE

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa budynku nr (...) w K. wystąpiła przeciwko swojemu członkowi E. Ś. z żądaniem zapłaty kwoty 15 621,77 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot i za okres szczegółowo wskazanych w pozwie.

Nakazem zapłaty Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie w całości.

Pozwana zaskarżyła Nakaz Zapłaty sprzeciwem, którym w pierwszym rzędzie wносиła o skierowanie sprawy do mediacji. Wskazała, że znaczne podwyżki opłat, cen paliw spowodowały, że popadła w ostatnich dwóch latach w zadłużenie. Musi utrzymać duże mieszkanie i jest jej ciężko, ale chcąc polubownie rozwiązać spór prosi o szansę. Historia jej wpłat, w tym kilkukrotne wyższe wpłaty, potwierdzają jej wolę wyjścia z zobowiązań.

Na rozprawie z 22 maja 2023 roku pozwana wyjaśniła, że od 2016 roku wskutek splotu trudnych wydarzeń osobistych (choroba matki, rozwód i osamotnienie w utrzymaniu rodziny) oraz zewnętrznych ((...) 19, inflacyjny wzrost cen) utraciła płynność finansową. Nie pozostawała jednak bierna w sprawie zadłużenia we Wspólnocie, uzyskała ugodę, którą wykonywała wedle posiadanych możliwości. Pomimo podjęcia się większej ilości obowiązków nie była w stanie podolać wszystkim kosztom. Jej matka zachorowała, a jej małżeństwo rozpadło się. Mąż nie łożył na utrzymanie dzieci, wobec czego na samodzielnym utrzymaniu miała wówczas dwóch synów będących na progu usamodzielnienia (w czerwcu bieżącego roku syn kończył szkołę i zamierzał podjąć pracę).

Pismem z 29 sierpnia 2023 roku pełnomocnik powódki cofnął pozew w całości wraz ze zrzeczeniem się roszczenia wobec jego wykonania przez pozwaną. Jednocześnie pełnomocnik podtrzymał żądanie zasądzenia kosztów procesu w całości z uwagi na wykonanie roszczenia po wytoczeniu powództwa.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu w całości i zrzeczenia się roszczenia Sąd, na podstawie art. 355 k.p.c., umorzył postępowanie. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Przepis art. 102 k.p.c. ma charakter wyjątkowy, stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy będącej osnową systemu orzekania o kosztach procesu. Zgodnie z tym przepisem sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, gdy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony.

Przypadki te nie zostały przez ustawodawcę skonkretyzowane, jednakże w doktrynie i orzecznictwie utrwalilo się stanowisko, w myśl którego z punktu widzenia możliwości zastosowania instytucji przewidzianej w art. 102 k.p.c. istotne znaczenie ma postawa strony w trakcie postępowania, a także jej sytuacja pozaprocesowa, na którą składa się stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa, względnie inne wyjątkowe okoliczności. Przyczyny pozwalające na przyjęcie przypadku szczególnie uzasadnionego mogą odnosić się zarówno do okoliczności powstałych w toku samego procesu, jak też poza nim. Co znamienne zawsze jednak powinny być postrzegane przez pryzmat zasad współzycia społecznego (wyr. SA w Poznaniu z 22.4.2022 r., I ACa 22/20, L.).

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie podnoszoną przez pozwaną trudną sytuację materialną wywołaną zbiegającymi się przyczynami osobistymi (choroba matki, wyłączone utrzymywanie synów) jak również zewnętrznymi (pandemia (...) 19, inflacyjny wzrost kosztów utrzymania) które spowodowały zerwanie jej płynności finansowej.

Jednocześnie powódka nie wykazała, aby - jak twierdził pełnomocnik - pozwana unikała regulowania zobowiązań wobec Wspólnoty, a kierowanie stron do mediacji było niecelowe. Z przedłożonej dokumentacji (k.32-36) wynika przeciwnie, że pozwana regulowała koszty, choć nieregularnie, to w stopniu możliwym w ówczesnym czasie do udźwignięcia. Świadoma posiadanych zaległości nie pozostawała bierna i zabiegała o szansę samodzielnego uregulowania zobowiązania. Po wytoczeniu powództwa w pierwszym rzędzie prosiła o mediację i zawarcie ugody. Wobec zapowiedzianej zmiany okoliczności uregulowała dobrowolnie całą należność wobec Wspólnoty.

Zatem całokształt okoliczności zarówno procesowych, jak i przed jego wytoczeniem, wskazuje, że pozwana nie kwestionowała własnego obowiązku partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania i części wspólnych budynku. Wyłącznie z przyczyn losowych borykała się z okresowymi trudnościami w jego wykonaniu. Trudna sytuacja życiowa pozwanej, i jej przyczyny, były możliwe do dostrzeżenia i obiektywnego zweryfikowania przez powódkę, tworzącą przecież, wespół z pozwaną, wspólnotę sąsiedzka. Owa wspólnota nie powinna stosować rygorystycznego piętnowania swojego członka procesem sądowym w sytuacji niekwestionowania przez niego obowiązku partycypacji w kosztach, ale opóźniającego się w jego wykonaniu z przyczyn obiektywnie dostrzegalnych i wytłumaczalnych.

Z tych względów w ocenie Sądu zachodziły szczególne okoliczności determinujące, w świetle zasad współzycia społecznego, odstąpienie od obciążania powódki kosztami procesu, o czym orzeczono jak w punkcie II postanowienia.